

[1] Ἐπεὶ δὲ Βελισάριος Αὐξίμον εἶλε, Ῥαβένναν πολιορκεῖν ἐν σπουδῇ ἐποιεῖτο καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα ἐνταῦθα ἐπήγε. Μάγνον τε πέμψας ξὺν πλήθει πολλῶ ὑπὲρ Ῥαβέννης ἐκέλευε Πάδου [τε] τοῦ ποταμοῦ τὴν ὄχθην αἰεὶ περιόντα φυλακὴν ἔχειν, ὅπως δὴ μὴ τὸ λοιπὸν ἐνθένδε οἱ Γότθοι τὰ ἐπιτήδεια ἐσκομίζονται. [2] Καὶ Βιτάλιος δὲ οἱ ξὺν στρατῶ ἐκ Δαλματίας ἀφικόμενος ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐτέραν ἐφύλασσε. Ἐνταῦθα αὐτοῖς ξυνέβη τις τύχη, δῆλωσιν ἀντικρὺς ποιουμένη ὅτι δὴ αὐτὴ πρυτανεύει ἀμφοτέροις τὰ πράγματα. [3] Συχνὰς γὰρ οἱ Γότθοι ἀκάτους πρότερον ἐν Λιγούροις συλλέξαντες ἐς τὸν Πάδον καθῆκαν, ἄσπερ ἐμπλησάμενοι σίτου τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων πλεῖν ἐπὶ Ῥαβέννης διεννοοῦντο. [4] Οὕτω δὲ τοῦ ποταμοῦ τούτου τὸ ὕδωρ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ὑπέληγεν ὥστε αὐτοῦ ναυτίλλεσθαι τὸ παράπαν ἀδύνατα ἦν, ἕως ἐπελθόντες Ῥωμαῖοι τὰς ἀκάτους σὺν τοῖς φορτίοις ἅπασιν εἶλον. [5] Ὁ τε ποταμὸς οὐ πολλῶ ὕστερον ἐς ῥοῦν ἐπανιῶν τὸν καθήκοντα ναυσίπορος τὸ λοιπὸν ἐγεγόνει. Τοῦτο δὲ αὐτῷ ξυμβῆναι οὐ πάποτε πρότερον ἀκοῆ ἴσμεν. [6] Ἦδη τε οἱ βάρβαροι ἤρξαντο τῶν ἐπιτηδείων ὑποσπανίζειν. Οὔτε γὰρ διὰ κόλπου τι ἐσκομίζεσθαι τοῦ Ἰονίου εἶχον, θαλασσοκρατούντων πανταχῇ τῶν πολεμίων, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἀπεκέκλειντο. [7] Γνόντες δὲ οἱ Φράγγων ἄρχοντες τὰ ποιούμενα προσποιεῖσθαι τε τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, πρέσβεις παρὰ τὸν Οὐίτιγιν πέμπουσι, ξυμμαχίας ὑπόσχεσιν προτεινόμενοι, ἐφ' ᾧ τῆς χώρας ξὺν αὐτῷ ἄρξουσιν. [8] Ὅπερ Βελισάριος ὡς ἤκουσε, πρέσβεις καὶ αὐτὸς ἀντεροῦντας Γερμανοῖς ἐπέμψεν ἄλλους τε καὶ Θεοδόσιον τὸν τῇ οἰκίᾳ τῇ αὐτοῦ ἐφεστῶτα. (...)

[23] Οὐίτιγισ δὲ ξὺν Γότθων τοῖς ἀρίστοις πολλὰ κοινολογησάμενος τὰς τε πρὸς βασιλέα ξυνηθήκας εἶλετο καὶ ἀπράκτους ἀπεπέμψατο τοὺς Γερμανῶν πρέσβεις. Καὶ τὸ λοιπὸν Γότθοι μὲν καὶ Ῥωμαῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐπεκηρυκεύοντο ἤδη, Βελισάριος δὲ οὐδέν τι ἦσσαν ἐφύλασσε τοῦ μὴ τοὺς βαρβάρους τὰ ἐπιτήδεια ἐσκομίζεσθαι. [24] Καὶ Βιτάλιον μὲν ἐς Βενετίους ἰόντα ὡς πλεῖστα ἐπάγεσθαι τῶν ἐκείνη χωρίων ἐκέλευεν, αὐτὸς δὲ Ἰλδίγερα πέμψας τὸν Πάδον ἐφύλασσε ἐκατέρωθεν, ὅπως τε οἱ βάρβαροι μᾶλλον ἀπορία τῶν ἀναγκαίων ἐνδώσουσι καὶ τὰς ξυνηθήκας ποιήσονται ἢ αὐτὸς βούλεται. [25] Καὶ ἐπεὶ σίτον πολὺν ἐν δημοσίοις οἰκήμασιν ἔτι ἐντὸς Ῥαβέννης ἀποκεῖσθαι ἔγνω, τῶν τινα

ταύτη ὤκημένων ἀνέπεισε χρήμασι ταῦτα δὴ τὰ οἰκήματα ξὺν τῷ σίτῳ λάθρα ἐμπρήσαι. [26] Φασὶ δὲ καὶ γνώμη Ματασούνθης, τῆς Οὐίτιγιδος γυναικὸς, ταῦτα ἀπολωλέναι. Ἐπειδὴ τε ὁ σίτος ἐκ τοῦ αἰφνιδίου ἐκέκαυτο, οἱ μὲν τινες ἐξ ἐπιβουλῆς γεγενῆσθαι τὸ ἔργον ὑπετόπαζον, οἱ δὲ κεραυνῷ τὸν χῶρον βεβλήσθαι ὑπόπτειον. [27] Ἐκάτερα δὲ λογιζόμενοι Γότθοι τε καὶ Οὐίτιγες ἐς ἀμηχανίαν ἔτι μᾶλλον ἐνέπιπτον, οὐδὲ σφίσιν αὐτοῖς πιστεύειν τὸ λοιπὸν ἔχοντες καὶ πρὸς τοῦ Θεοῦ πολεμείσθαι οἰόμενοι. Ταῦτα μὲν οὖν ταύτη ἐπράσσετο. (...) [30] Καὶ αὐτοὺς ἐς τὰς Ἄλπεις ἀφικομένους Σίσιγες, ὃς τῶν ἐνταῦθα φυλακτηρίων ἦρχεν, ἐνὶ τῶν φρουρίων δεξάμενος, αὐτὸς τε προσεχώρησε καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστους εἰς τοῦτο ἐνήγεν. [31] Ἐν τούτῳ δὲ Οὐραΐας τετρακισχιλίους Λιγούρους τε καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἄλπεσι φρουρίων ἀπολεξάμενος, ἐπὶ Ῥάβενναν ὡς βοηθήσων κατὰ τάχος ἦει. [32] Οἵπερ ἐπειδὴ τὰ Σισίγιδι πεπραγμένα ἐπύθοντο, ἀμφὶ τοῖς οἰκείοις δεδιότες, ἐνταῦθα πρῶτον ἠξίουσαν ἰέναι. [33] Διὸ δὴ Οὐραΐας παντὶ τῷ στρατῷ ἐς τὰς Ἄλπεις Κουτίας ἦλθε καὶ τὸν Σίσιγιν ξὺν τοῖς ἀμφὶ τὸν Θωμᾶν ἐπολιόρκει. Ταῦτα Ἰωάννης τε, ὁ Βιταλιανοῦ ἀδελφιδοῦς, καὶ Μαρτῖνος πυθόμενοι (ἀγχοτάτῳ γὰρ Πάδου ποταμοῦ ὄντες ἐτύγγανον) κατὰ τάχος ἐβοήθουν παντὶ τῷ στρατῷ καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἄλπεσι φρουρίων τισὶν ἐξ ἐπιδρομῆς ἐπισκήψαντες εἶλον. (...) [35] καὶ ἀπ'αὐτοῦ Οὐραΐας οὔτε τι ἐνταῦθα ἀνύτειν οὔτε τοῖς ἐν Ῥαβέννη κινδυνεύουσι Γότθοις βοηθεῖν ἴσχυσεν, ἀλλὰ ἀπρακτος ἐς Λιγουρίαν ξὺν ὀλίγοις ἐλθὼν ἡσυχῇ ἔμενε. Καὶ Βελισάριος κατ'ἐξουσίαν Οὐίτιγιν τε καὶ Γότθων τοὺς δοκίμους ἐν Ῥαβέννη καθείρξε.